

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

หน้าปก
[Cover]

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

[The Nineteen Day Feast]

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

[International Bahá'í Website
in English and other languages](#)

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (มิถุนายน 2560)
[Provisional translation (June 2017)]

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

[The Nineteen Day Feast]

สารบัญ

[Contents]

หน้าปก [Cover]	1
งานฉลองบุญสิบเก้าวัน [The Nineteen Day Feast].....	2
สารบัญ [Contents].....	2
1. งานฉลองบุญตามปฏิทินของบาไฮ [The Feasts set in the Bahá'í Calendar]	3
2. งานฉลองบุญสิบเก้าวันประกอบด้วยสามภาค [The Nineteen Day Feast comprises of three parts]	5
2.1. ภาคอธิษฐานหรือภาคธรรมะ [Devotional or Spiritual part]	5
2.1.1 สวดและอ่านอะไรในภาคอธิษฐาน [What to pray and read in the Devotional part]	6
2.1.2 การใช้ดนตรีในภาคอธิษฐาน [The use of music in the Devotional part].....	7
2.2. ภาคบริหาร [Administrative part]	8
2.2.1 ปรัชญาหรือก้นอย่างเบิกบานและมีความสุขอย่างไร [How to consult with joy and happiness]	10
2.2.2 ข้อเสนอแนะจากงานฉลองบุญที่ธรรมสภาท้องถิ่นจะนำไปพิจารณา [Recommendations from the Feast to be taken up by the Local Spiritual Assembly].....	12
2.2.3 ใครคือประธานในช่วงเวลาการปรึกษาหารือในงานฉลองบุญ [Who is to be the Chairman in the Consultative part of the Feast].....	13
2.3. ภาคสังสรรค์ [Social part].....	13
3. ปัจจัยสำหรับความสำเร็จของงานฉลองบุญ [Successful factors for the Feast].....	15
3.1. การเตรียมตัวของผู้ไปร่วมงาน [Preparation of the individual].....	15
3.2. การเตรียมงาน [Preparation for the Feast].....	16
4. งานฉลองบุญสิบเก้าวันคือรากฐานของระบบโลกใหม่	17
4.1. รูปแบบการชุมนุมที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ [A form of gathering unprecedented in History]	17
4.2. โอกาสสำหรับการปรึกษาหารือระหว่างประชาชนและผู้ปกครอง [The occasion for consultation between the People and Ruler]	18
5. เวลาสำหรับการจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวัน	21
6. สถานที่จัดงานฉลองบุญ	22
6.1. จัดที่ศูนย์บาไฮหรือที่บ้านของบาไฮ [Holding the Feast at the Bahá'í Centre or in the home of a Bahá'í].....	22
6.2. จัดงานฉลองบุญกระจายหลายแห่ง [Holding the Feast in various locations]	23
7. การเข้าร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวันของบาไฮ	26
7.1. เข้าร่วมงานฉลองบุญในท้องถิ่นของตน [Attendance of the Feast in one's own locality]	26
7.2. เข้าร่วมงานฉลองบุญในท้องถิ่นอื่น [Attendance of the Feast outside one's own locality]	27
7.3. การเข้าร่วมงานฉลองบุญของเด็กและเยาวชน [Attendance of the Feast by children and youth] ...	28
7.4. การฉลองบุญในท้องถิ่นที่ไม่มีธรรมสภาท้องถิ่น [The Feast in a locality with no Local Spiritual Assembly].....	30
7.5. เมื่อผู้ที่ไม่ใช่บาไฮมางานฉลองบุญ [Attendance at the Feast by non-Bahá'ís]	31

1.

งานฉลองบุญตามปฏิทินของบาไฮ

[The Feasts set in the Bahá'í Calendar]

การชุมนุมกันเพื่อศาสนกิจมีรูปแบบแตกต่างกันไปในแต่ละศาสนา เช่น ชาวพุทธไปวัดทุกวันพระ ชาวคริสต์ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ ชาวมุสลิมไปสุเหร่าทุกวันศุกร์ สำหรับบาไฮศาสนิกชนจะมาร่วมชุมนุมกันทุกวันที่หนึ่งของเดือนตามปฏิทินของบาไฮ ซึ่งงานชุมนุมนี้เรียกว่างานฉลองบุญสิบเก้าวัน ปฏิทินบาไฮเริ่มต้นตั้งแต่สมัยของพระบ็อบซึ่งเป็นไปตามปกติทุกครั้งที่มีศาสนาใหม่เกิดขึ้นในโลกก็จะมี การเริ่มต้นนับศักราชใหม่ มีปฏิทินใหม่ ในปฏิทินใหม่ของศักราชบาไฮนี้หนึ่งปีแบ่งเป็น 19 เดือน แต่ละเดือนมี 19 วัน เวลาสำหรับการจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันคือ ระหว่างตะวันตกดินของวันสุดท้ายของเดือนก่อนและตะวันตกดินของวันแรกของเดือนใหม่ เพราะการนับวันของบาไฮเริ่มต้นและสิ้นสุดตอนตะวันตกดิน เมื่อวันแรกของทุกเดือนมาถึง บาไฮศาสนิกชนในแต่ละท้องถิ่นจะมาชุมนุมกันในงานฉลองบุญตามทีพระบาฮาอูลลาห์บัญญัติไว้ว่า :

เจ้าได้รับบัญชาให้จัดงานฉลองเดือนละครั้ง แม้ว่าบริการแค่เพียง น้ำเปล่าก็ตาม เพราะพระผู้เป็นเจ้าประสงค์จะเชื่อมหัวใจทั้งหลายเข้าด้วยกัน แม้จะต้องใช้ทั้งวิธีการทางโลกและสวรรค์¹

พระบาฮาอูลลาห์

งานฉลองบุญสิบเก้าวันถูกเปิดฉากโดยพระบ็อบและยืนยันโดยพระบาฮาอูลลาห์ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์คืออัครดัส เพื่อว่าประชาชนจะมาชุมนุมกันและแสดงออกซึ่งไมตรีจิตและความรัก ความสลับสววรรค์จะถูกแย้มออกมา จุดหมายคือความกลมเกลียว เพื่อว่าโดยไมตรีจิตนี้หัวใจทั้งหลายจะถูกรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์ การตอบแทนกันและช่วยเหลือกันและกันจะมีความแน่นแฟ้น เพราะวามาชิกของโลกมนุษย์ไม่สามารถดำรงอยู่ได้โดยปราศจากการรวมพวกกัน ความร่วมมือและการช่วยเหลือกันและกันคือรากฐานของสังคม หากปราศจากการบังเกิดขึ้นจริงของสองหลักการที่ยิ่งใหญ่นี้ ไม่มีการเคลื่อนไหวที่ยิ่งใหญ่ รุดหน้าไปได้

กล่าวโดยย่อ ความหวังของเราคืองานฉลองบุญสิบเก้าวันจะกลายเป็นเหตุของความเป็นปึกแผ่นทางจิตวิญญาณระหว่างมิตรสหาย จะเชื่อมศาสนิกชนทั้งหลายด้วยสายสัมพันธ์แห่งเอกภาพ และเมื่อนั้นเราจะสมัครสมานกันถึงขนาดว่าความรักและปัญญาจะกระจายออกจากศูนย์กลางนี้ ไปยังทุกส่วน งานฉลองนี้คืองานฉลองสวรรค์ คืออาหารค่ำของพระผู้เป็น

¹ Kitáb-i-Aqdas no. 57

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

นาย งานฉลองบุญนี้ดึงดูดพลังความแข็งแกร่งจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าราชกับแม่เหล็ก และเป็นเหตุของความสว่างของหัวใจ

ทุกวันนี้มีการปฏิบัติงานฉลองและงานเลี้ยงที่ยิ่งใหญ่ด้วยจุดหมายของความเพลิดเพลินทางกายและความโอชะของอาหาร ประชาชนทานอาหารอร่อยบางอย่างและน้ำจากน้ำพุต่างๆ เพื่อความสนุกสนาน งานบอลและการเต้นรำตามมา ทั้งหมดนี้คือสำหรับร่างกาย แต่ไม่ตรึงจิตนี้คือความเพลิดเพลินของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เพื่อการทานอาหารของจิตวิญญาณ ความกระฉ่างในเรื่องทางธรรม การอภิปรายและการตีความคำสอนและคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นี่คือการมีธรรมล้วนๆ ²

พระอับดุลบาฮา

² Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.18

2.

งานฉลองบุญสิบเก้าวันประกอบด้วยสามภาค

[The Nineteen Day Feast comprises of three parts]

เป็นที่รู้ว่าการฉลองบุญสิบเก้าวันมีสามภาคที่ต่างกันชัดเจนแต่สัมพันธ์กัน : **ภาคอธิษฐาน ภาคบริหารและภาคสังสรรค์** ภาคแรกต้องมีการสวดบทอธิษฐานและอ่านพระธรรมศักดิ์สิทธิ์ ภาคที่สองเป็นการประชุมสามัญที่ซึ่งธรรมสภาท้องถิ่นรายงานกิจกรรม แผนงานและปัญหาของตนต่อชุมชน แบ่งปันข่าวและข่าวสารจากศูนย์กลางแห่งโลกและธรรมสภาแห่งชาติ และรับความคิดและคำแนะนำของมิตรสหายโดยกระบวนการปรึกษาหารือ ภาคที่สามเป็นการทานอาหารหรือเครื่องดื่มและเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ที่มุ่งหวังจะทำนุบำรุงไมตรีจิตในรูปแบบหลากหลายตามวัฒนธรรม ที่ไม่ละเมิดหลักธรรมของศาสนาหรือลักษณะที่เป็นแก่นของงานฉลองบุญ³

สภายุติธรรมสากล

2.1. ภาคอธิษฐานหรือภาคธรรมะ

[Devotional or Spiritual part]

ในระบบสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เรื่องทางโลกและเรื่องทางธรรมมักจะแยกจากกัน การทำกิจสวดมนต์หรือบูชาที่เวลาหนึ่งสถานที่หนึ่ง การทำกิจกรรมทางโลกก็อีกเวลาหนึ่งอีกสถานที่หนึ่ง ประโยชน์ต่อจิตใจที่ได้จากการสวดมนต์จึงอาจไม่ได้ถ่ายทอดมาสู่กิจการทางโลก เราจึงอาจเห็นคนที่เคร่งครัดศรัทธาเวลาปฏิบัติศาสนกิจ แต่เวลาที่ทำกิจการทางโลกกลับไม่มีคุณธรรม งานฉลองบุญสิบเก้าวันจึงถูกออกแบบให้เริ่มต้นด้วยภาคธรรมะเพื่อยกระดับจิตใจให้อยู่ในสภาวะธรรม เป็นการเตรียมพร้อมก่อนเข้าสู่ภาคบริหารที่มีการอภิปรายและปรึกษาหารือเกี่ยวกับกิจการทางโลก :

³ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, Introductory letter, para 3

2.1.1 สวดและอ่านอะไรในภาคอธิษฐาน [What to pray and read in the Devotional part]

ภาคแรก (ภาคอธิษฐาน) ต้องมีการสวดบทอธิษฐานและ
การอ่านพระธรรมศักดิ์สิทธิ์⁴

สภายติธรรมสากล

ในเรื่องคำถามที่คุณถามท่านเกี่ยวกับธรรมลิขิต
ศักดิ์สิทธิ์บาไฮ : ที่ควรถือว่าศักดิ์สิทธิ์คือธรรมลิขิตของพระ
บ๊อบ พระบาทอาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮา และธรรมลิขิต
เหล่านี้เท่านั้นที่ควรอ่านระหว่างภาคอธิษฐานจริงๆ ของงาน
ฉลองบุญ⁵

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

ระหว่างภาคอธิษฐานของงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ตอน
ใดๆ จากธรรมลิขิตของพระบ๊อบ พระบาทอาอุลลาห์และท่าน
นายสามารถนำมาอ่านได้ หรือจากคัมภีร์ไบเบิลและโกรอ่าน
ก็ได้ เพราะเหล่านี้ล้วนเป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ภาคนี้ของที่
ประชุมไม่จำเป็นต้องถูกจำกัดอยู่ที่บทอธิษฐาน ถึงแม้ว่าบท
อธิษฐานสามารถและควรนำมาอ่านในระหว่างภาคนี้⁶

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

ประการแรกท่านรู้สึกว่ ถึงแม้ว่าในหลักการแล้วแน่นอน
ว่าไม่มีเหตุผลที่ทำให้ไม่ควรอ่านข้อความที่คัดมาจากคัมภีร์
ศักดิ์สิทธิ์อื่นในภาคธรรมะของงานฉลองบุญของเรา เนื่อง
ด้วยนี่คือ โอกาสโดยเฉพาะที่บาไฮมาชุมนุมกันเพื่อให้ชีวิต
ทางธรรมลึกลับยิ่งขึ้น กระนั้นกล่าวโดยทั่วไปแล้วก็เป็นกา
รดีกว่าสำหรับพวกเขาที่จะอ่านจากธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ของ
ตนเองในภาคธรรมะของงานฉลองบุญ⁷

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

เกี่ยวกับคำถามของคุณ : ภาคอธิษฐานของงานฉลอง
บุญสิบเก้าวันหมายถึงการอ่านบทอธิษฐานของพระบาท
อาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮา หลังจากนี้หากมีช่วงเวลาการ

⁴ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, Introductory letter, para 3

⁵ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.68

⁶ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.69

⁷ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.72

อ่านคำสอน อาจอ่านธรรมนิพนธ์ของท่านศาสนิกบาล แต่
นี้ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการอธิษฐานของที่ประชุมนั้น⁸

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ธรรมลิขิตของพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์สามารถ
นำมาอ่านได้แน่นอนไม่ว่าเวลาใดหรือที่ไหน ท่านเองเดียวกัน
ธรรมลิขิตของพระอับดุลบาฮานำมาอ่านได้อย่างอิสระระหว่าง
ภาคธรรมะของงานฉลองบุญ ท่านศาสนิกบาลได้สั่งสอนไว้ว่า
ระหว่างภาคธรรมะของงานฉลองบุญ ไม่ควรอ่านธรรมนิพนธ์
ของท่าน กล่าวคือระหว่างภาคธรรมะของงานฉลองบุญ การ
อ่านควรจำกัดอยู่ที่ธรรมลิขิตของพระบ็อบ พระบาฮาอุลลาห์
และที่ย่อมกว่าคือของท่านนาย แต่ระหว่างภาคนี้ของงาน
ฉลองบุญ ไม่ควรอ่านธรรมนิพนธ์ของท่านศาสนิกบาล เมื่อ
ถึงช่วงเวลาการอภิปรายภาคบริหาร อาจนำธรรมนิพนธ์ของ
ท่านโชกิ เอฟเฟนดิมาอ่าน แลระหว่างภาคบริหารของงาน
ฉลองบุญไม่มีข้อคัดค้านการอ่านธรรมลิขิตของพระบ็อบ พระ
บาฮาอุลลาห์หรือของพระอับดุลบาฮา⁹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

2.1.2 การใช้ดนตรีในภาคอธิษฐาน [The use of music in the Devotional part]

ดนตรีเป็นทิวสนุาตรหว่างภาคธรรมะ หรือภาคใดๆ
ของงานฉลองบุญสิบเก้าวัน¹⁰

พระอับดุลบาฮา

ในเรื่องคำถามของคุณเกี่ยวกับการใช้ดนตรีในงานฉลอง
บุญสิบเก้าวัน ท่านต้องการให้คุณรับประกันมิตรสหาย
ทั้งหมดว่า ท่านไม่เพียงรับรองวิธีปฏิบัติดังกล่าว แต่คิดว่า
เป็นการดีกว่าในการประชุมที่ศาสนิกชนทั้งหลายจะใช้เพลง
สรรเสริญที่แต่งโดยบาไฮเอง และเพลงสรรเสริญ บทกวี บท
สวดเป็นทำนองที่เป็นพระวณะศกดีสิทธิ์¹¹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

⁸ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.67

⁹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.73

¹⁰ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.71

¹¹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.66

2.2. ภาคบริหาร

[Administrative part]

ภาคบริหารคือเวทีประชาธิปไตยระดับราก ที่ซึ่งธรรมสภาท้องถิ่นและศาสนิกชนในชุมชนมาพบกันเพื่ออภิปรายและปรึกษาหารือกันอย่างอิสระ อีกทั้งเป็นโอกาสฝึกฝนอบรมผู้เข้าร่วมงานให้มีวินัย ทักษะและคุณสมบัติของการเป็นพลเมืองที่รับผิดชอบ และยังเป็นตัวเชื่อมโยงชุมชนท้องถิ่นกับโครงสร้างทั้งหมดของระบบบริหารทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ :

ภาคที่สอง (ภาคบริหาร) เป็นการประชุมสามัญที่ซึ่งธรรมสภาท้องถิ่นรายงานกิจกรรม แผนงานและปัญหาของตนต่อชุมชน แบ่งปันข่าวและข่าวสารจากศูนย์กลางแห่งโลกและธรรมสภาแห่งชาติ และรับความคิดและคำแนะนำของมิตรสหายโดยกระบวนการปรึกษาหารือ¹²

สภายุติธรรมสากล

โอกาสสำคัญที่มิตรสหายมีสำหรับการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาด้านบริหาร คือระหว่างงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ซึ่งเป็นเวลาที่กรรมการทั้งหลายของธรรมสภาสามารถพบกับคณะศาสนิกชน และร่วมกันอภิปรายกิจการทั้งหลายของศาสนา และเสนอแนะนโยบายและวิธีใหม่ๆ แต่ถึงกระนั้นก็ไม่ควรกล่าวถึงบุคคล¹³

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

เนื่องด้วยธรรมสภาท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวัน และถูกคาดหวังให้รายงานกิจกรรมทั้งหลายของตนต่อชุมชน งานฉลองบุญ นอกเหนือจากการตอบสนองข้อเสนอแนะที่เสนอมาซึ่งตน ธรรมสภาท้องถิ่นควรประชุมกันอย่างน้อยหนึ่งครั้งในเดือนบาไฮ อย่างไรก็ตามสภายุติธรรมสากลไม่ต้องการวางกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดในเรื่องนี้ และเลือกที่จะทิ้งคำถามนี้ไว้กับดุลพินิจของแต่ละธรรมสภาแห่งชาติ¹⁴

สภายุติธรรมสากล

จุดประสงค์หลักของงานฉลองบุญสิบเก้าวันคือการช่วยให้ศาสนิกชนแต่ละคนสามารถให้ข้อเสนอแนะใดๆ ต่อธรรมสภาท้องถิ่น ซึ่งธรรมสภาท้องถิ่นจะส่งต่อไปยังธรรมสภาแห่งชาติ ดังนั้นธรรมสภาแห่งท้องถิ่นคือตัวกลางที่ชุมชนบาไฮท้องถิ่นสามารถสื่อสารกับคณะผู้แทน

¹² *Nineteen Day Feast*, Compilation 1989, Introductory letter, para 3

¹³ *Nineteen Day Feast*, Compilation 1989, no.78

¹⁴ *Nineteen Day Feast*, Compilation 1989, no.84

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

ระดับชาติ การประชุมตัวแทนควรถือว่าเป็นการประชุมนมชั่วคราว ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ที่เจาะจงบางอย่างให้ปฏิบัติระหว่างช่วงเวลาหนึ่งจำกัด ดังนั้นสถานะของการประชุมตัวแทนถูกจำกัดเวลาอยู่ในช่วงประชุมของการประชุมตัวแทน บทบาทของการปรึกษาหารือ ณ เวลาอื่นทั้งหมดให้เป็นสิทธิของทั้งหมดคณะศาสนิกชนผ่านทางธรรมสภาท้องถิ่น¹⁵

ท่านโซกิ เอฟเฟนดี

ยิ่งกว่านั้นเพราะโอกาสที่งานฉลองบุญมีให้สำหรับการถ่ายทอดข่าวสารจากคณะบริหารระดับชาติและระดับนานาชาติ และสำหรับการสื่อสารคำแนะนำของมิตรสหายไปถึงระดับเหล่านั้นเช่นกัน งานฉลองบุญจึงกลายเป็นตัวเชื่อมโยงที่เชื่อมชุมชนท้องถิ่นในความสัมพันธ์ที่มีพลังกับโครงสร้างทั้งหมดของระบบบริหาร แต่เมื่อพิจารณาในระดับท้องถิ่นโดยลำพัง ก็มีสิ่งที่น่าตื่นเต้นและอัศจรรย์ใจอยู่มาก ที่งานฉลองบุญเชื่อมต่อบุคคลกับกระบวนการร่วมกัน ซึ่งโดยกระบวนการเหล่านี้สังคมถูกสร้างหรือฟื้นฟูกลับมา ตัวอย่างเช่นที่งานฉลองบุญคือสมรรถุมิของประชาธิปไตยระดับรากของสังคม ที่ซึ่งธรรมสภาท้องถิ่นและสมาชิกของชุมชนมาพบกันบนรากฐานร่วมกันของการอภิปราย ที่ซึ่งบุคคลมีอิสระที่จะเสนอความคิดของตนเป็นของขวัญให้แก่กระบวนการสร้างอารยธรรมที่ก้าวหน้า ในฐานะที่เป็นความคิดเห็นใหม่หรือไม่ก็เป็นการวิพากษ์อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นเป็นที่เห็นได้ว่านอกจากนี้ยังสำคัญทางจิตวิญญาณแล้ว สถาบันร่วมกันของประชาชนนี้ยังผสมวินัยทางสังคมขั้นพื้นฐานจำนวนมากเข้าด้วยกัน ซึ่งอบรมผู้เข้าร่วมในสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองที่รับผิดชอบ¹⁶

สภายุติธรรมสากล

¹⁵ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.77

¹⁶ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, Introductory letter, para 7

2.2.1 **ปรึกษาหารือกันอย่างเบิกบานและมีความสุขอย่างไร** [How to consult with joy and happiness]

การปรึกษาหารือจะเป็นเวทีประชาธิปไตยและเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขอย่างแท้จริง ก็ต่อเมื่อผู้เข้าร่วมคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว มีหลักการและวินัยในการปรึกษาหารือ ดังที่พระอับดุลบาฮาสอนไว้ ไม่เช่นนั้นแล้วความสุขอาจถูกแทนที่ด้วยความโกลาหล :

*เป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะปรึกษาหารือกันและคำนึงถึงประโยชน์ของคนรับใช้ทั้งหลายของพระเจ้า เพื่อเห็นแก่พระองค์ อย่างที่พวกเขาคำนึงถึงประโยชน์ของตัวเอง และเลือกสิ่งที่เหมาะสมที่ควร*¹⁷

พระบาฮาอูลลาห์

*พวกเขาต้องดำเนินการประชุมด้วยความอุทิศ มารยาท เกียรติ ความระวัง และความพอประมาณในการแสดงทัศนะของตน ในทุกเรื่องพวกเขาต้องแสวงหาความจริง มิใช่ยึดมั่นกรานในความคิดเห็นของตน เพราะความตื้อตึงอยู่ในทัศนะของตนจะนำไปสู่ความร้าวฉานและเกลียดกัน และความจริงจะยังคงซ่อนเร้นอยู่ สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายต้องแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และห้ามมิให้ผู้ใดดูแคลนความคิดเห็นของผู้อื่น*¹⁸

พระอับดุลบาฮา

*สมาชิกทั้งหลายต้องปรึกษาหารือกันในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดความร้าวฉานและความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน สิ่งนี้บรรลุได้เมื่อสมาชิกทุกคนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายเหตุผลของตนได้อิสระเต็มที่ หากมีคนใดค้าน เขาต้องไม่รู้สึกเจ็บใจ เพราะหนทางที่ถูกต้องจะไม่ถูกเปิดเผยจนกว่าจะอภิปรายเรื่องนั้นๆ กันอย่างเต็มที่ ปรกกายเรื่องรองของสัจธรรมจะปรากฏออกมา ก็ต่อเมื่อมีการปะทะของความคิดเห็นที่ต่างกัน*¹⁹

พระอับดุลบาฮา

¹⁷ Bahá'í Consultation, Compilation 1990, no.6

¹⁸ Bahá'í Administration, p.22

¹⁹ Bahá'í Consultation, Compilation 1990, no.9

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

บาไฮต้องเรียนรู้ที่จะไม่สนใจบุคลิกส่วนตัวและเอาชนะความปรารถนาซึ่งข้างเป็นธรรมดาของคนเราที่จะเข้าข้างและต่อสู้กัน บาไฮต้องเรียนรู้เช่นกันที่จะนำหลักการที่ยิ่งใหญ่ของการปรึกษาหารือมาใช้ มีเวลาที่กันไว้ให้ งานฉลองบุญสิบเก้าวันสำหรับชุมชนที่จะแสดงทัศนคติและให้ข้อเสนอแนะแก่ธรรมสภา ธรรมสภาและศาสนิกชนควรคาดหวังรอคอยช่วงเวลาของการอภิปรายกันอย่างมีความสุขนี้ และไม่กลัวหรือระงับการอภิปรายดังกล่าว ทำนองเดียวกันกรรมการธรรมสภาควรปรึกษาหารืออย่างเต็มที่ และในการตัดสินใจให้ถือประโยชน์ของศาสนามาก่อน ไม่ใช่บุคลิกส่วนตัว โดยเอาตามความประสงค์ของเสียงส่วนใหญ่²⁰

สภายุติธรรมสากล

มีปัจจัยจำนวนหนึ่งที่จำเป็นสำหรับการเข้าใจลักษณะของปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสม ระหว่างศาสนิกชนและธรรมสภา ท้องถิ่นของเขาหรือเธอในภาคการปรึกษาหารือของงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ที่สำคัญในปัจจุบันเหล่านี้คือการเห็นคุณค่าของจุดประสงค์ของสถาบันที่สำคัญที่สุดนี้ของศาสนา พระอับดุลบาฮาทรงพรรณนางานฉลองบุญด้วยถ้อยคำเหล่านี้ :

งานฉลองบุญนี้คืองานที่นำมาซึ่งความเบิกบาน คือรากฐานของความเห็นพ้องและเอกภาพ คือกุญแจไปสู่ความรักใคร่และไม่ตรีจิต งานฉลองบุญแพร่กระจายความเป็นอันหนึ่งเดียวกันของมนุษยชาติ²¹

สภายุติธรรมสากล

เมื่อพิจารณาถึงหลักการบริหารที่สำคัญของการปรึกษาหารืออย่างตรงไปตรงมาและเปิดเผยนี้ ท่านศาสนิกบาลขอแนะนำคุณให้เลิกวิธีการขอให้สมาชิกคนอื่นแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคุณ การแสดงทัศนคติของคุณทางอ้อมนี้ต่อธรรมสภาไม่เพียงแต่สร้างบรรยากาศของความล้มเหลวในซึ่งขัดกับจิตวิญญาณของศาสนาเท่านั้น แต่ยังจะนำไปสู่ความเข้าใจผิดและความยุ่งยากมากมาย²²

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

²⁰ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.80

²¹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.86

²² Bahá'í Consultation, Compilation no.32

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

การปรึกษาหารือนั้นสำคัญอย่างยิ่ง แต่ที่มุ่งหมายไว้นั้นคือการหารือด้วยธรรม หาใช่การพ่นทศนะของตนออกมาเท่านั้น ในประเทศฝรั่งเศสเราได้อยู่ในที่ประชุมวุฒิสภาครั้งหนึ่ง แต่ประสบการณ์ที่ได้ไม่ค่อยน่าประทับใจ วิธีปฏิบัติของรัฐสภาควรมีวัตถุประสงค์ในการเข้าถึงแสงสว่างของสัจธรรมเกี่ยวกับปัญหาที่นำเสนอ มิใช่เป็นการเปิดสนามรบสำหรับการต่อต้านกันและตั้งต้นอยู่กับความคิดเห็นของตน การเป็นปรปักษ์และขัดแย้งกันนั้นเป็น โศกไม่ดีและทำลายสัจธรรมเสมอ ในการประชุมรัฐสภาดังกล่าว มีการต่อล้อต่อเถียงและขึ้นเสียงใส่กันอยู่บ่อยๆ โดยไม่มีประโยชน์ ผลที่ได้คือความสับสนและโกลาหล ซึ่งครั้งหนึ่งถึงกับมีการใช้กำลังกันระหว่างวุฒิสมาชิกสองท่าน นี้ไม่ใช่การปรึกษาหารือแต่เป็นหนึ่งตลก

23

พระอับดุลบาฮา

2.2.2 ข้อเสนอแนะจากงานฉลองบุญที่ธรรมสภาท้องถิ่นจะนำไปพิจารณา [Recommendations from the Feast to be taken up by the Local Spiritual Assembly]

หากมิตรสหายเห็นด้วยกับคำแนะนำหนึ่ง ณ งานฉลองบุญ ไม่ว่าจะโดยเอกฉันท์หรือโดยเสียงส่วนใหญ่ นั่นเป็นคำแนะนำจากงานฉลองบุญถึงธรรมสภา ในอีกด้านหนึ่ง หากศาสนิกชนคนหนึ่งให้ข้อเสนอแนะที่คนอื่น ๆ ไม่รับข้อเสนอแนะนั้นก็ยังคงอาจได้รับการพิจารณาโดยธรรมสภา²⁴

สภายุติธรรมสากล

ตามที่อ้างถึงมาตรา 6 ในกฎข้อบังคับของธรรมสภาท้องถิ่น “ขณะที่คงไว้ซึ่งสิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ต่อการตัดสินใจสุดท้ายในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชุมชนบาไฮ ธรรมสภาจะแสวงหาคำแนะนำและการปรึกษาหารือกับสมาชิกทุกคนของชุมชน ให้ชุมชนรับทราบกิจการทั้งหมดของตน และเชิญชุมชนอภิปรายอย่างอิสระและเต็มที่ในทุกเรื่องที่มีผลต่อศาสนา”

การลงคะแนนเสียงที่แท้จริงเพื่อตัดสินว่าคำแนะนำที่เสนอมาในงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ควรส่งไปยังธรรมสภาท้องถิ่นหรือไม่ เป็นเรื่องรองซึ่งอาจปล่อยไว้ให้ธรรมสภาท้องถิ่นเองตัดสินใจ ไม่เป็นที่ห้ามที่เลขานุการธรรมสภาท้องถิ่นจะบันทึก

²³ Bahá'í Consultation, Compilation 1990, no.9

²⁴ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.85

ข้อเสนอแนะที่เสนอมาในงานฉลองบุญสิบเก้าวันเพื่อให้
ธรรมสภาพิจารณา ประเด็นที่สำคัญที่ควรนึกถึงคือ
ข้อกำหนดในกฎข้อบังคับตั้งที่กล่าวไว้ข้างบน ²⁵

สภายุติธรรมสากล

แน่นอนว่าเยาวชนอายุระหว่าง 15 และ 21 ปีอาจเข้าร่วม
ในการอภิปราย และควรได้รับการสนับสนุนให้ทำดังกล่าว
แต่พวกเขาไม่ได้ลงคะแนนเสียงในเรื่องคำแนะนำถึงธรรมสภา
จนกว่าพวกเขาจะอายุ 21 ปี ²⁶

สภายุติธรรมสากล

2.2.3 ใครคือประธานในช่วงเวลาการปรึกษาหารือในงานฉลองบุญ [Who is to be the Chairman in the Consultative part of the Feast]

กฎข้อบังคับของธรรมสภาท้องถิ่นแสดงนัยชัดเจนถึง
บทบาทของประธานและรองประธานสำหรับการประชุมของ
ธรรมสภา สำหรับงานฉลองบุญ ประธานหรือผู้แทนที่ได้รับ
การแต่งตั้งของธรรมสภาเป็นประธานในช่วงเวลาการ
ปรึกษาหารือ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้ระบุไว้ในกฎบังคับ และ
เป็นเรื่องรองที่ให้อยู่ในดุลยพินิจของธรรมสภาแห่งชาติในแต่ละ
ประเทศ ธรรมสภาแห่งชาติอาจนำขั้นตอนวิธีการแบบ
เดียวกันมาใช้ให้ธรรมสภาท้องถิ่นทั้งหลายปฏิบัติตาม หรือ
ปล่อยเรื่องนี้ไว้ในดุลยพินิจของธรรมสภาท้องถิ่นเอง ²⁷

สภายุติธรรมสากล

2.3. ภาคสังสรรค์ [Social part]

ภาคที่สาม (ภาคสังสรรค์) เป็นการทำอาหารหรือเครื่องดื่ม และ
เข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ที่มุ่งหวังจะทำนุบำรุงไม่ตรีจิตในรูปแบบ
หลากหลายตามวัฒนธรรม ที่ไม่ละเมิดหลักธรรมของศาสนาหรือ
ลักษณะที่เป็นแก่นของงานฉลองบุญ

ถึงแม้ว่างานฉลองบุญจำเป็นต้องมีการยึดถือสามลักษณะสำคัญ
อย่างเข้มงวดในลำดับที่นิยามไว้ ก็มีที่ว่างอย่างมากสำหรับความ
หลากหลายในประสบการณ์ร่วมทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ดนตรีอาจถูก

²⁵ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.82

²⁶ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.83

²⁷ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.87

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

นำเข้ามาในช่วงต่างๆ รวมถึงภาคอิฐฐาน พระอับดุลบาฮาแนะนำว่า ควรมีส่วนที่ค้ำค้ำและยกระดับจิตใจ ความแปลกใหม่และความหลากหลายในการแสดงการต้อนรับขั้นสูงนั้นเป็นไปได้ คุณภาพและขอบเขตของการปรึกษาหารือที่สำคัญยิ่งต่อบรรยากาศของงาน อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างๆ ต่อเรื่องเหล่านี้คือปัจจัยที่นำยินดี ที่สามารถให้ความหลากหลายที่มีประโยชน์แก่งานฉลองบุญ และแสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะทั้งหลายที่ไม่มีเหมือนของสังคมต่างๆ ที่มีการจัดงานฉลองบุญ และดังนั้นก็ก่อหนุนาการยกระดับจิตใจและความเพลินใจของผู้เข้าร่วมงาน ²⁸

สภายติธรรมสากล

เจ้าภาพด้วยความสงบเสงี่ยมโดยสมบูรณ์และแสดงความเมตตาต่อทุกคน ต้องให้ความสบายใจแก่แต่ละคน และเสริมมิตรสหายด้วยมือของตนเอง ²⁹

พระอับดุลบาฮา

เราสามารถเข้าใจความปรารถนาของมิตรสหายบางคนที่จะจัดการต้อนรับที่อบอุ่น งานฉลองบุญให้แก่บรรดาศาสนิกชนที่พึงประกาศตนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชน และเราไม่เห็นข้อคัดค้านที่ธรรมสภาจะจัดงานต้อนรับก่อนงานฉลองบุญจริงๆ เพื่อบรรลุจุดประสงค์นี้ เนื่องด้วยงานฉลองบุญมักจัดในตอนค่ำ ธรรมสภาอาจถือว่าเป็นที่น่าปรารถนาที่จะจัดแจงให้ศาสนิกชนทานอาหารค่ำมือเบา ก่อนการจัดงานฉลองบุญ หรืออีกตัวอย่างธรรมสภาสามารถจัดแจงกิจกรรมสังสรรค์ที่เหมาะสมขณะที่มิตรสหายกำลังชุมนุมกันอยู่ก่อนการเริ่มต้นงานฉลองบุญจริงๆ อย่างไรก็ตามนี้ไม่ควรแทนที่ภาคสังสรรค์ของงานฉลองบุญเอง ³⁰

สภายติธรรมสากล

²⁸ *Nineteen Day Feast*, Compilation 1989, Introductory letter, para 3-4

²⁹ *Nineteen Day Feast*, Compilation 1989, no.2

³⁰ *Nineteen Day Feast*, Compilation 1989, no.88

3.

ปัจจัยสำหรับความสำเร็จของงานฉลองบุญ

[Successful factors for the Feast]

หากงานฉลองบุญนี้ถูกจัดในลักษณะที่เหมาะสม มิตรสหายจะพบว่าตนเองได้รับการฟื้นฟูจิตวิญญาณหนึ่งครั้งในทุกสิบเก้าวัน และได้รับการประสพด้วยอานุภาพที่ไม่ใช่ของโลกนี้³¹

พระอับดุลบาฮา

ความสำเร็จของงานฉลองบุญขึ้นอยู่กับคุณภาพของการเตรียมงานและการเข้าร่วมของบุคคล³²

สภายุติธรรมสากล

3.1. การเตรียมตัวของผู้ไปร่วมงาน [Preparation of the individual]

เมื่อเจ้าไปงานฉลองบุญ ก่อนจะเข้าไป จงปล่อยวางจากทุกสิ่งที่ค้างค้ำอยู่ในหัวใจ ให้ความคิดและจิตใจของเจ้าเป็นอิสระจากทุกสิ่ง นอกจากพระผู้เป็นเจ้า และพูดกับหัวใจของเจ้า เพื่อว่าทุกคนจะทำให้งานนี้เป็นการชุมนุมแห่งความรัก เป็นเหตุแห่งความเรียงรอง เป็นการชุมนุมที่ดึงดูดหัวใจ ห้อมล้อมด้วยประทีปของหมู่เทวัญ เพื่อว่าเจ้าจะชุมนุมกันด้วยความรักอย่างสุดซึ้ง....

พวกเจ้าแต่ละคนต้องคิดถึงว่า จะทำให้ผู้อื่นในที่ชุมนุมมีความสุขและยินดีอย่างไร และแต่ละคนต้องถือว่าทุกคนที่นั่นดีกว่าและสำคัญกว่าตน รู้ว่าพวกเขามีฐานะสูง และเจ้าเองมีฐานะต่ำต้อย หากเจ้าดำเนินชีวิตและปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แน่ใจได้ว่างานฉลองบุญนั้นเป็นอาหารทิพย์³³

พระอับดุลบาฮา

เป็นความหวังของเราว่า งานฉลองบุญสิบเก้าวันจะได้รับการสถาปนาและจัดตั้งอย่างมั่นคง เพื่อว่าสภาวะความเป็นจริงที่วิสุทธิจะอยู่เบื้องหลังการประชุมนี้ จะทิ้งอคติและความขัดแย้งทั้งหมดไว้ข้างหลัง และทำให้หัวใจของพวกเขาเป็นคลังแห่งความรัก ถึงแม้ว่ามีความรู้สึกน้อยนิดระหว่างวิญญาณบางดวง อย่างเช่นขาดความรัก ต้องทำให้

³¹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.10

³² Nineteen Day Feast, Compilation 1989, Introductory letter, para 8-9

³³ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.17

ความรู้สึกนั้นหายไปให้หมด ต้องมีความโปร่งใสที่สุดและเจตนาที่บริสุทธิ์³⁴

พระอับดุลบาฮา

3.2. การเตรียมงาน

[Preparation for the Feast]

หากจะให้งานฉลองบุญเป็นประสบการณ์ที่เหมาะสม นอกเหนือจากการเข้าใจแนวความคิดแล้วก็ยังต้องมีการเตรียมงานและเตรียมการ ถึงแม้ว่าจะรับผิดชอบทางบริหารต่อการดำเนินงานฉลองบุญ ธรรมชาติของถิ่นก็มักขอให้ใครคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งเตรียมงาน อันเป็นวิธีปฏิบัติที่สอดคล้องกับจิตวิญญาณของการต้อนรับขับสู้ซึ่งสำคัญยิ่งต่องานนี้ บุคคลดังกล่าวสามารถทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพ และบางครั้งเอาใส่ใจต่อการเลือกบทอธิษฐานและเนื้อหาที่จะอ่านสำหรับภาคอธิษฐาน พวกเขาอาจดูแลรับผิดชอบภาคสังสรรค์ด้วย ในชุมชนขนาดเล็กเป็นเรื่องง่ายที่จะดำเนินการตามลักษณะของการต้อนรับขับสู้ด้วยตัวเอง แต่ในชุมชนขนาดใหญ่ธรรมชาติของถิ่นขณะที่คงไว้ซึ่งแนวความคิดของการต้อนรับขับสู้อาจพบว่าจำเป็นที่จะคิดหามาตรการอื่นๆ

ลักษณะสำคัญต่างๆ ของการเตรียมงานฉลองบุญรวมถึงการเลือกเนื้อหาที่จะอ่านที่เหมาะสม การกำหนดตัวผู้อ่านที่ดีล่วงหน้า และสำนึกในมารยาททั้งในการนำเสนอและการรับรองของรายการอธิษฐาน การเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมที่จะจัดงานฉลองบุญไม่ว่าในอาคารหรือนอกอาคาร จะมีอิทธิพลต่อประสบการณ์อย่างยิ่ง ความสะอาดและการตกแต่งพื้นที่ให้เหมาะแก่การใช้งาน เป็นส่วนที่มีนัยสำคัญ ความตรงต่อเวลาเป็นมาตรการหนึ่งของการเตรียมงานที่ดี³⁵

สภายติธรรมสากล

³⁴ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.18

³⁵ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, Introductory letter, para 8-9

4.

งานฉลองบุญสิบเก้าวันคือรากฐานของระบบโลกใหม่

[The Nineteen Day Feast as the Foundation of the New World Order]

4.1. รูปแบบการชุมนุมที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์

[A form of gathering unprecedented in History]

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า งานฉลองบุญสิบเก้าวันไม่ใช่เป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของการมาชุมนุมกันทางศาสนาอย่างที่เข้ามาในยุคศาสนาทั้งหลายในอดีตที่ศาสนิกชนมาชุมนุมกันเพื่อสวดมนต์และเรียนรู้คำสอนของศาสนา แต่หากยังเป็นการประสานกิจกรรมสามอย่างของมนุษย์เข้าด้วยกัน นั่นคือ การบูชา การบริหารและการสร้างสรรค์สมาคมอย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ ซึ่งมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ในสมัยของพระบ็อบ :

เจ้าเขียนมาเกี่ยวกับงานฉลองบุญ กิจกรรมฉลองนี้ซึ่งถูกจัดในวันหนึ่งของเดือนที่มีสิบเก้าวัน ได้รับการสถาปนาโดยพระบ็อบ และพระผู้ทรงความงามที่วิสุทธิ (พระบาฮาอุลลาห์) ทรงสั่งการ ยืนยันและให้กำลังใจอย่างอบอุ่นให้จัด ดังนั้นงานฉลองบุญนี้จึงสำคัญเป็นที่สุด ไม่มีข้อสงสัยว่าเจ้าควรดูแลงานนี้ด้วยความเอาใจใส่ที่สุด และทำให้คุณค่าของงานนี้เป็นที่รู้ เพื่อว่างานฉลองบุญนี้จะได้รับการสถาปนาอย่างมั่นคงบนรากฐานที่ถาวร ขอให้ผู้ที่รักยิ่งของพระผู้เป็นเจ้ามาชุมนุมและสมาคมกันด้วยความรักและจิตวิญญาณและความสุข โดยการปฏิบัติตนด้วยมารยาทและการควบคุมตนเองที่สุด ขอให้พวกเขาอ่านวจนะศักดิ์สิทธิ์อีกทั้งเรียงความที่มีประโยชน์ และจดหมายของพระอับดุลบาฮา ให้กำลังใจและแรงบันดาลใจซึ่งกันและกันให้รักกันทุกคน สวดบทอธิษฐานด้วยใจสงบและความเบิกบาน กล่าวสุนทรพจน์ที่คมคาย และสรรเสริญพระผู้เป็นนายที่ไม่มีเปรียบ ³⁶

พระอับดุลบาฮา

เป็นที่สังเกตได้ว่าแนวความคิดเกี่ยวกับงานฉลองบุญมีวิวัฒนาการขึ้นมาเป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กับพัฒนาการของศาสนา ณ ขั้นตอนแรกสุดในอิหร่าน มีตรสหายแต่ละคนเป็นเจ้าภาพจัดการชุมนุมในบ้านของตนเป็นการตอบสนองต่อบัญชาของพระบาฮาอุลลาห์ เพื่อแสดงการต้อนรับขับสู้หนึ่งครั้งทุกสิบเก้าวัน และได้รับแรงบันดาลใจจากการอ่านและอภิปรายคำสอน เมื่อชุมชนเติบโตพระอับดุลบาฮาทรงวาดรายละเอียดและเน้นลักษณะของการอธิษฐานและการสร้างสรรค์ของงานนี้

³⁶ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.2

หลังจากการสถาปนารธรรมสภาท้องถิ่นทั้งหลาย ท่านโชกิ เอฟเฟนดิน่า ภาคบริหารเข้ามาและให้ชุมชนคุ้นเคยกับความคิดเกี่ยวกับงานฉลองบุญสิบเก้าวันในฐานะที่เป็นสถาบัน นี่เป็นราวกับว่าเพลงสามลูกประสานกันอย่างสมบูรณ์ในดนตรีวงใหญ่

แต่หาใช่ในความหมายของการคลี่ออกมาทีละน้อยในฐานะที่เป็นสถาบันเท่านั้น ที่วิวัฒนาการของงานฉลองบุญต้องได้รับการพิจารณา เพราะยังมีบริบทที่กว้างกว่า งานฉลองบุญน่าจะได้รับการมองในการผสมผสานวิธีการอย่างไม่มีที่เหมือนในฐานะที่เป็นการมาถึงยอดสุดของกระบวนการที่ยิ่งใหญ่ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งในกระบวนการนี้ องค์ประกอบเบื้องต้นทั้งหลายของชีวิตชุมชน (การบูชา การฉลองและรูปแบบอื่นๆ ของการทำอะไรด้วยกัน) ในช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกันมา ยาวนาน ได้มาบรรจบกันอย่างรุ่งโรจน์ งานฉลองบุญสิบเก้าวันเท่ากับเป็นระยะใหม่ในยุคแห่งการเห็นแจ้งนี้ที่การแสดงออกขั้นพื้นฐานของชีวิตชุมชนมีวิวัฒนาการขึ้นมา ท่านโชกิ เอฟเฟนดิน่าได้พรรณนางานฉลองบุญสิบเก้าวันว่าเป็นรากฐานของระบบโลกใหม่ และในจดหมายที่เขียนในนามของท่าน งานฉลองบุญสิบเก้าวันถูกกล่าวถึงว่าเป็น "ตัวกลางสำคัญสำหรับการคงไว้ซึ่งการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องระหว่างศาสนิกชนทั้งหลายเอง และระหว่างพวกเขากับคณะผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งในชุมชนท้องถิ่น" ³⁷

สภายติธรรมสากล

4.2. โอกาสสำหรับการปรึกษาหารือระหว่างประชาชนและผู้ปกครอง [The occasion for consultation between the People and Ruler]

ในระบบสังคมนิยมหรือประชาธิปไตยที่เป็นอยู่ มีโอกาสน้อยมากที่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นจะได้พบกับผู้ปกครอง "บนรากฐานร่วมกันของการอภิปราย" เพราะความสนใจของผู้ปกครองและประชาชนอาจไม่ตรงกัน เรื่องทางสังคมและเศรษฐกิจที่ประชาชนสนใจและถือว่าเป็นปัญหา ผู้ปกครองอาจไม่ให้ความสำคัญมากไปกว่าเท่าที่จะรักษาคะแนนเสียงของตนไว้ได้ก็พอ และดังนั้น ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนอาจไม่ได้รับการฟังหรือพิจารณาอย่างจริงจังและลงมือดำเนินการโดยผู้ปกครอง ในทางกลับกันหากผู้ปกครองอยากจะทำอะไรและกล่าวว่าประชาชนจะไม่เห็นด้วย ก็อาจใช้วิธีจัดฉากรับฟังความคิดเห็นพอเป็นพิธี เพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับสิ่งที่ตนเองต้องการที่ตั้งธงไว้ล่วงหน้า โดยอาจมีการเกณฑ์หน้าม้ามา ซึ่งหากจะเรียกว่าประชาธิปไตยจอมปลอมก็คงไม่ผิด ดังนั้นประชาชนที่หวังดีต่อส่วนรวมหรือประเทศชาติจึงหมดความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในกิจการต่างๆ ของส่วนรวมเพื่อแก้ไขปัญหา

³⁷ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, Introductory letter, para 5-6

ปรับปรุงหรือพัฒนาสิ่งที่เป็นอยู่ เพราะคิดว่าเหนื่อยเปล่า นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มว่าประชาชนจะไม่กล้าหรือไม่อยากแสดงความคิดเห็นขัดกับสิ่งที่ผู้ปกครองทำอยู่ ถึงแม้จะคิดว่าสิ่งนั้นไม่ดี ดังนั้นสังคมก็เสียโอกาสที่จะได้ประโยชน์จากความรู้ความสามารถที่หลากหลายของคนในสังคมนั้น จุดบอดของการพัฒนานี้ถูกขจัดออกไปได้โดยงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ซึ่งปลุกฝังประชาชนให้ “เป็นพลเมืองที่รับผิดชอบ” ที่มีสำนึกในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ หรือวิพากษ์การกระทำหรือนโยบายของผู้ปกครองคือธรรมสภาบาไฮ เพื่อการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงกิจการต่างๆ ในชุมชนของตนให้ดีขึ้น :

ที่นี่เกี่ยวกับจุดหมายที่รบกวนที่สุดท้ายของคุณซึ่งคุณถามว่า ศาสนิกชนมีสิทธิหรือไม่ที่จะแสดงการวิพากษ์อย่างเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำหรือนโยบายใดๆ ของธรรมสภา นี่มิใช่เป็นเพียงสิทธิ แต่เป็นความรับผิดชอบต่อสำคัญของสมาชิกที่ซื่อสัตย์และหลักแหลมทุกคนในชุมชน ที่จะให้ข้อเสนอแนะคำแนะนำหรือคำวิพากษ์อย่างเต็มที่และเปิดเผยต่อธรรมสภา แต่ต้องเป็นไปด้วยความเคารพและเกรงใจตามที่มโนธรรมของเขารู้สึกว่าควรทำ เพื่อจะปรับปรุงและแก้ไขสภาพหรือแนวโน้มบางอย่างที่มีอยู่ในชุมชน และเป็นหน้าที่ของธรรมสภาเช่นกันที่จะให้การพิจารณาที่ศนะเหล่านั้นอย่างรอบคอบ ที่เสนอมายังตน โดยจากศาสนิกชนคนใดก็ตาม โอกาสดีที่สุดที่เลือกไว้สำหรับจุดประสงค์นี้คืองานฉลองบุญสิบเก้าวัน ซึ่งนอกจากภาคสังสรรค์และภาคธรรมะแล้วยังสนองความต้องการและเงื่อนใยที่จำเป็นต่างๆ ด้านบริหารด้วย ส่วนที่สำคัญคือความจำเป็นที่จะต้องมีการวิพากษ์และอภิปรายไตร่ตรองอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับสภาพของกิจการต่างๆ ในชุมชน

แต่ควรเน้นอีกครั้งว่า ควรหลีกเลี่ยงการวิพากษ์และอภิปรายที่มีลักษณะลบ ที่อาจนำไปสู่การบ่อนทำลายอำนาจของธรรมสภาในฐานะที่เป็นองค์คณะ เพราะมีฉะนั้นแล้วระบบของศาสนาเองจะตกอยู่ในอันตราย และความสับสนและความร้าวฉานจะเข้ามาปกครองชุมชนนั้น

สภายุติธรรมสากล

ในระบบสังคมหรือระบบโลกใหม่ของพระบาฮาอูลลาห์ งานฉลองบุญสิบเก้าวันคือ “สมรภูมิของประชาธิปไตยระดับรากของสังคม” ที่จัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอทุกสิบเก้าวัน ที่ซึ่งบาไฮทุกคนจะได้รับฟังรายงานความเป็นไปของกิจกรรมและกิจการต่างๆ ในชุมชนโดยสถาบันปกครองคือธรรมสภาท้องถิ่นโดยไม่มีการหมกเม็ด และเป็นโอกาสที่บาไฮจะแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือเพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ได้อย่างอิสระและกระตือรือร้น และเป็น

³⁸ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.79

หน้าที่ของสถาบันปกครองอย่างธรรมสภาบาไฮที่จะรับข้อเสนอแนะและ “พิจารณาทัศนะเหล่านั้นอย่างรอบคอบ” ดังนี้ประชาชนและสถาบันปกครองจะมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสิ่งต่างๆ ได้อยู่ตลอด โดยไม่ต้องรอการจัดให้มีประชาพิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นต่างๆ เป็นครั้งคราว ซึ่งอาจกลายเป็นโอกาสสำหรับการปลุกปั่นประชามติด้วยวิธีการที่แยบยล เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ที่มีผลประโยชน์แอบแฝงอยู่เบื้องหลัง

นอกจากนี้งานฉลองบุญสิบเก้าวันยังเป็นโอกาสที่ประชาชนจะได้พบกับผู้ปกครองทุกๆ 19 วันโดยไม่ต้องมีการนัดหมายล่วงหน้าหรือขอเข้าพบ ซึ่งมักไม่ใช่เรื่องง่ายในสังคมที่เป็นอยู่ปัจจุบันที่ประชาชนธรรมดาจะได้พบปะและปรึกษาหารือกับผู้ปกครองท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด ต่อเนื่องและสม่ำเสมอเช่นนี้ ยิ่งไปกว่านั้นหากประธานหรือกรรมการธรรมสภาท้องถิ่นเป็นเจ้าของงานฉลองบุญนี้ ก็อาจได้เห็นพวกเขา “เสริมมิตรสหายด้วยมือของตนเอง” ซึ่งเป็นภาพที่เราไม่ค่อยจะได้เห็นในสังคมที่เป็นอยู่ที่มีผู้มีศมิตำแหน่งจะมาบริการแขกด้วยมือของตนเอง เพราะมักจะให้คนใช้หรือใช้คนอื่นทำหน้าที่นี้แทน

ดังนั้นงานฉลองบุญสิบเก้าวันจึงเป็นโอกาสที่ช่วยให้ประชาชนผู้มาร่วมงานจะได้ทำความรู้จักมักคุ้นกันเอง และรู้จักมักคุ้นกับผู้ปกครอง ซึ่งย่อมส่งผลดีต่อการร่วมมือกันพัฒนาชุมชนหรือสังคมของตน เพราะความถือตัวและระยะห่างระหว่างกันที่เกิดจากความแตกต่างของสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจแคบลงมา จากการที่ผู้มาร่วมงานฉลองบุญปฏิบัติตัวตามคำสอนของพระอับดุลบาฮาที่ว่า “พวกเจ้าแต่ละคนต้องคิดถึงว่า จะทำให้ผู้อื่นในที่ชุมนุมมีความสุขและยินดีอย่างไร และแต่ละคนต้องถือว่าทุกคนที่นั่นดีกว่าและสำคัญกว่าตน รู้ว่าพวกเขามีฐานะสูง และเจ้าเองมีฐานะต่ำต้อย” ด้วยประการฉะนี้ในการต้อนรับขับสู้ของงานฉลองบุญนี้เองที่ทั้งประชาชนและผู้ปกครองจะได้รับการปลุกฝังเจตคติใหม่สำหรับการดำเนินกิจการของมนุษย์ทุกระดับสำหรับอารยธรรมของโลกยุคใหม่ :

ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า งานฉลองบุญพึงร่ากอยู่กับการต้อนรับขับสู้ซึ่งพร้อมกันนัยทั้งหมดของมิตรภาพ มารยาท การรับใช้ ความเอื้อเฟื้อและการขอบส่งสรรค์ จุดประสงค์ของการต้อนรับขับสู้ในฐานะที่เป็นจิตวิญญาณคำจูนสถาบันที่มีนัยสำคัญนี้ นำการปฏิวัติเจตคติใหม่เข้ามาสำหรับการดำเนินกิจการของมนุษย์ทุกระดับ ซึ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อเอกภาพของโลก³⁹

สภายุติธรรมสากล

³⁹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, Introductory letter, para 11

5.

เวลาสำหรับการจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวัน

[The time for holding the Nineteen Day Feast]

ในเรื่องของคำถามของคุณเกี่ยวกับงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ท่านโชกิ เอฟเฟนดีไม่เห็นข้อคัดค้านหากมิตรสหายเลือกที่จะฉลองในวันหนึ่งของอัยยมมีฮา พวกเขายังสามารถฉลองงานนี้ระหว่างเดือนของการถือบวช โดยมีข้อแม้ว่าพวกเขาจะเว้นจากอาหาร⁴⁰

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

คำถามที่สามของคุณเกี่ยวกับวันที่ควรจัดงานฉลองบุญทุกเดือน ท่านศาสนภิบาลกล่าวว่า ไม่มีกำหนดวันใดเป็นพิเศษ แต่เป็นการดีกว่าและเหมาะสมที่สุดหากจัดการชุมนุมของมิตรสหายในวันแรกของแต่ละเดือนบาไฮ⁴¹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

นอวัรัชควรจัดวันที่ 21 มีนาคม ก่อนพระอาทิตย์ตกดินและไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับงานฉลองบุญสิบเก้าวัน งานฉลองบุญสิบเก้าวันมีบทบาทด้านบริหาร ขณะที่นอวัรัชคือปีใหม่ของเราซึ่งเป็นงานฉลองแห่งการต้อนรับขับสู้และความสำราญใจ⁴²

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

ในเรื่องคำถามของคุณเกี่ยวกับเวลาสำหรับงานฉลองบุญและวันศักดิ์สิทธิ์: วันบาไฮนับจากพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ตก ดังนั้นในฤดูร้อนหากดวงอาทิตย์ตกช้าเกินกว่าจะสามารถจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันในค่ำวันก่อนหน้า ก็ควรจัดในวันฉลองบุญเอง トラบใดที่การประชุมเริ่มต้นก่อนพระอาทิตย์ตกก็ถือว่าจัดในวันนั้นซึ่งสิ้นสุดลงที่พระอาทิตย์ตกนั้น ธรรมดาแล้วถ้าเป็นไปได้ควรจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันในวันแรกของเดือนบาไฮ แต่หากเป็นเรื่องยากที่จะทำได้ ตัวอย่างเช่นหากวันนั้นตรงกับค่ำของการชุมนุมสาธารณะตามปกติ เป็นที่อนุญาตให้จัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันในวันถัดไป กล่าวคือ วันถัดไปของเดือนบาไฮ⁴³

สภายติธรรมสากล

⁴⁰ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.28

⁴¹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.29

⁴² Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.31

⁴³ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.32

6.

สถานที่จัดงานฉลองบุญ

[The Place for Holding the Nineteen Day Feast]

6.1. จัดที่ศูนย์บาไฮหรือที่บ้านของบาไฮ

[Holding the Feast at the Bahá'í Centre or in the home of a Bahá'í]

เรื่องของสถานที่จัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันว่าควรเป็นที่ไหน เป็นเรื่องสำหรับธรรมสภาท้องถิ่นที่จะตัดสินใจ แต่ฮาซราโตน โคด (สำนักงานบาไฮ) ดูเหมือนว่าเป็นสถานที่ที่มีเหตุผลในเกือบทุกโอกาส จนกว่ามิตรสหายจะมีสถานที่บูชา อาคารนี้จะใช้สำหรับการชุมนุมอธิษฐานด้วย อีกทั้งสำหรับจุดประสงค์ทางบริหาร

ในบางสภาพแวดล้อมหากงานฉลองบุญพิเศษบางงานถูกเสนอจัดให้ในบ้านของหนึ่งในศาสนิกชนโดยการอนุมัติของธรรมสภา ไม่มีข้อคัดค้าน แต่กล่าวโดยทั่วไปท่านรู้สึกว่าเป็นการดีกว่าที่จะใช้ฮาซราโตน โคด ⁴⁴

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

เป็นเรื่องสุดจะนึกคิดและยอมรับไม่ได้เลยว่าบาไฮคนใดในชุมชนควรได้รับอนุญาตให้จัดงานฉลองบุญในบ้านของตน และไม่ยอมให้ศาสนิกชนอีกคนหนึ่งเข้ามา และธรรมสภา (แห่งชาติ) ของคุณควรเขียนด้วยถ้อยคำที่แรงมาถึงธรรมสภา (ท้องถิ่น)... โดยชี้ให้เห็นว่าท่านศาสนิกบาลไม่เพียงแต่ประหลาดใจที่ได้รู้สถานการณ์นี้ แต่ไม่เห็นชอบด้วยถ้อยคำที่แรงที่สุด ⁴⁵

สภายุติธรรมสากล

ไม่มีข้อคัดค้านการจัดการชุมนุมในที่โล่งแจ้งตราบใดที่การชุมนุมดำเนินไปอย่างมีเกียรติ ⁴⁶

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

ในเรื่องของคำถามเกี่ยวกับการจัดการชุมนุมข้ามเขตเพื่อรำลึกวันศักดิ์สิทธิ์ สภายุติธรรมสากลวินิจฉัยว่า เป็นที่น่าปรารถนาในบางพื้นที่สำหรับศาสนิกชนในท้องถิ่นทั้งหลายในละแวกเดียวกัน ที่จะมาร่วมกันกับชุมชนอื่นๆ ในการจัดงานวันศักดิ์สิทธิ์และบางงานชุมนุม เรื่องดังกล่าวควรเสนอไปให้ธรรมสภาแห่งชาติเป็นผู้กำหนด อย่างไรก็ตาม

⁴⁴ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.35

⁴⁵ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.46

⁴⁶ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.33

การจัดงานงานฉลองบุญสิบเก้าวันและกิจกรรมท้องถิ่นอื่นๆ ควรทำใน
เขตเทศบาลนั้นๆ⁴⁷

สภายุติธรรมสากล

6.2. จัดงานฉลองบุญกระจายหลายแห่ง [Holding the Feast in various locations]

แต่ละเมืองมีธรรมชาติของตนเอง ไม่ใช่ตามจำนวนตำบลต่างๆ
เป็นธรรมดาที่อาจจะจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันระดับตำบลเมื่อมีบาไฮ
จำนวนมากในเมืองหนึ่ง⁴⁸

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

เราเข้าใจและตระหนักในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานฉลองบุญ
สิบเก้าวันในเมืองใหญ่ๆ เช่นนิวยอร์กและลอสแอนเจลิส และเราไม่มี
ข้อคัดค้านธรรมชาติของคนที่จะอนุญาตธรรมชาติท้องถิ่นให้จัด
เตรียมการจัดงานฉลองบุญในสถานที่ต่างๆ เป็นการทดลอง หาก
ธรรมชาติท้องถิ่นต้องการเช่นนั้น โดยคำนึงถึงข้อควรระวังดังต่อไปนี้ :

แนวโน้มของพื้นที่ในเมืองใหญ่ๆ คือการแบ่งแยก และดังนั้น
ธรรมชาติท้องถิ่นควรตื่นตัวป้องกันแบบแผนคล้ายกันไม่ให้เกิดขึ้นใน
การประชุมของบาไฮเพราะของมีงานฉลองบุญหลายที่

ธรรมชาติท้องถิ่นควรเฝ้าระวังว่าเอกภาพของชุมชนและการ
ควบคุมโดยธรรมชาติท้องถิ่นไม่สิ้นสลายไปโดยวิธีปฏิบัติ⁴⁹

สภายุติธรรมสากล

ความยากลำบากของการเดินทางไปงานฉลองบุญสิบเก้าวันและ
งานอื่นๆ ที่อาจเจอในบางตำบล สามารถจัดการได้โดยคุณ (ธรรมชาติ
แห่งชาติ) อนุญาตให้ตำบลดังกล่าวจัดงานฉลองบุญมากกว่าหนึ่งแห่ง
ในพื้นที่ของตน ไม่มีความจำเป็นที่จะกำหนดขอบเขตที่ตายตัวเพื่อ
จุดประสงค์ดังกล่าว และมิตรสหายควรได้รับอนุญาตให้ไปงานฉลอง
บุญในตำบลของตนที่สะดวกที่สุดสำหรับตน แต่ทุกคนควรเข้าใจว่าทุก
งานฉลองบุญในพื้นที่คือส่วนหนึ่งของงานฉลองบุญเดียวกับภายใต้เขต
อำนาจของธรรมชาติท้องถิ่น โอกาสที่ให้ทั้งชุมชนบาไฮในตำบลมาพบ
กันควรจัดให้มีขึ้น และไม่จำเป็นต้องตัดวันงานฉลองบุญออกไปสำหรับ
โอกาสดังกล่าว⁵⁰

สภายุติธรรมสากล

⁴⁷ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.39

⁴⁸ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.34

⁴⁹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.36

⁵⁰ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.38

ปัญหาทั้งหลายที่แสดงนัยอยู่ในการสอบถามของคุณ ใช่ว่าจะเอาชนะไม่ได้ ตัวอย่างเช่น ธรรมสภาท้องถิ่นอาจได้รับมอบอำนาจให้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารในแต่ละหน่วยย่อยจำนวนหนึ่งในเมือง และคณะกรรมการเหล่านี้สามารถจัดการกับความจำเป็นที่ริบด่วนทั้งหลายของมิตรสหายในพื้นที่เหล่านี้ในนามของธรรมสภา และหากพบว่าน่าปรารถนา ธรรมสภาอาจอนุมัติการจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันแยกกันในหลายหน่วยย่อย ในระบบการกระจายตัวดังกล่าว ธรรมสภาท้องถิ่นจะต้องจัดเตรียมการประสานงานโดยรวมสำหรับความพยายามทั้งหลายของมิตรสหายในทุกหน่วยย่อยในเมือง

หน่วยย่อยของเมืองควรได้รับการมองว่าเป็นเพียงความจำเป็นทางบริหารที่มุ่งหวังจะรับใช้ประโยชน์ของทั้งชุมชน ในนัยนี้ธรรมสภาควรระวังอย่างระมัดระวังไม่ให้เกิดหน่วยย่อยมากเกินไป โดยพึงพอใจกับขั้นต่ำที่สุดของการกระทำเช่นนี้ ด้วยการแบ่งแยกทางเชื้อชาติและระดับชั้นสังคมของเมืองใหญ่ๆ ธรรมสภาย่อมจะต้องระวังที่สุดเช่นกันไม่ยอมให้ชุมชนบาไฮ...แตกออกเป็นเสี่ยงๆ ตามเชื้อชาติหรือสังคม หนึ่งในคำถามที่ควรอยู่สูงที่สุดในจิตใจของธรรมสภา คณะกรรมการและมิตรสหายแต่ละคนคือ โดยบทบาทหน้าที่และการกระทำของตน จะคำจุนหลักการเบื้องต้นและเป้าหมายของศาสนาของเรา นั่นคือเอกภาพของเชื้อชาติมนุษย ได้อย่างไร⁵¹

สภายุติธรรมสากล

การแบ่งชุมชนท้องถิ่นออกเป็นแต่ละพื้นที่เพื่อจุดประสงค์ของการฉลองบุญ ใช่ว่าจะไม่มีสิ่งทำหายนางอย่าง ตัวอย่างเช่น ในหลายเมืองรอบๆ โลก ประชาชนแยกออกเป็นแต่ละพื้นที่ตามปัจจัยต่างๆ เช่น เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ และสภาพทางเศรษฐกิจ ธรรมสภาท้องถิ่นต้องใส่ใจว่าสิ่งกีดกันทั้งหลายที่ตั้งมั่นอยู่ในประชากรในวงกว้าง ไม่ยินยอมอยู่ในชุมชนบาไฮท้องถิ่นโดยรวม ทำนองเดียวกันธรรมสภาท้องถิ่นต้องตระหนักว่า สำหรับศาสนิกชนที่เข้าร่วมชุมชนใหม่ๆ ความปรารถนาที่จะเข้ามารับผิดชอบกิจการต่างๆ ของศาสนาได้รับการบ่มเพาะได้รวดเร็วง่ายดายกว่าในการชุมนุมใกล้บ้านในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคย

ในการตัดสินใจที่จะกระจายตัวงานฉลองบุญ ธรรมสภาท้องถิ่นจำเป็นต้องกำหนดว่าจะจัดแจงภาคอธิฐานอย่างไร จะแบ่งปันรายงานข่าวและเรื่องที่จะประกาศอย่างไร โดยทั่วไปแล้วแต่ละเดือนบาไฮจะมีการแจกจ่ายเอกสารชุดเดียวกันสำหรับภาคบริหารของงานฉลองบุญไปยังทุกพื้นที่ที่ระบุให้เป็นเจ้าภาพการชุมนุม รวมถึงหัวข้อหรือคำถามที่ควรหยิบยกขึ้นมา เช่นกันธรรมสภาจะต้องการรับประกันว่าการ

⁵¹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.40

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

ปรึกษาหารือในแต่ละพื้นที่เกิดประโยชน์และได้ผล ทั้งคณะทั้งหลายของมิตรสหายถูกนำมาให้ธรรมสารับทราบ ธรรมสภาตอบสนองต่อข้อเสนอแนะในลักษณะที่สร้างสรรค์ด้วยความรัก เพื่อจุดหมายนี้ ธรรมสภาอาจตัดสินใจระบุให้มิตรสหายหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นให้ทำหน้าที่ในนามของตน เป็นประธานการประชุม บันทึกรผลการปรึกษาหารือ และรับการบริจาคให้แก่กองทุน⁵²

สภายุติธรรมสากล

⁵² The UHJ's letter dated 17 May 2009, page 2

7.

การเข้าร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวันของบาไฮ

[Attendance of the Nineteen Day Feast by Bahá'ís]

7.1. เข้าร่วมงานฉลองบุญในท้องถิ่นของตน

[Attendance of the Feast in one's own locality]

เกี่ยวกับงานฉลองบุญสิบเก้าวันท่าน โซกิ เอฟเฟนตีมีความเห็นว่าควรทำให้ศาสนิกชนทั้งหลายประทับใจในความสำคัญของการเข้าร่วมการชุมนุมนี้ ซึ่งนอกจากนัยสำคัญทางจิตวิญญาณของงานนี้ ยังเป็นตัวกลางสำคัญสำหรับการคงความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องและใกล้ชิดระหว่างศาสนิกชนด้วยกันเอง และระหว่างศาสนิกชนกับคณะผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งของตนในชุมชนท้องถิ่น⁵³

สภายติธรรมสากล

เช่นกันเกี่ยวกับงานฉลองบุญสิบเก้าวัน : นี้ไม่ใช่เรื่องบังคับที่เข้มงวด แต่ศาสนิกชนทั้งหลายควรพยายามเข้าร่วมอย่างสม่ำเสมอด้วยสองเหตุผลดังต่อไปนี้ : ประการแรกคือเพราะว่างานฉลองบุญทำนุบำรุงจิตวิญญาณแห่งการรับใช้และไมตรีจิตในชุมชน และประการที่สองคือการพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่ว่างานฉลองบุญให้โอกาสที่งดงามแก่ศาสนิกชน ที่จะอภิปรายกิจการของศาสนาอย่างเต็มที่ หนทางและวิธีการสำหรับการปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมบาไฮอย่างต่อเนื่อง⁵⁴

สภายติธรรมสากล

ท่านศาสนิกบาลไม่เคยได้ยืนยันการวินิจฉัยใดๆว่า ศาสนิกชนที่ไม่มางานฉลองบุญสิบเก้าวันติดกันสามครั้งอาจถูกตัดสิทธิ์เลือกตั้ง ท่านไม่ถือว่าการกระทำดังกล่าวสมเหตุผลเลย คำถามทั้งหมดนี้คือ บุคคลนั้นถือว่าตนเองเป็นบาไฮหรือไม่ เต็มใจหรือไม่ที่จะยึดถือหลักธรรมของศาสนาและยอมรับอำนาจของท่านศาสนิกบาลและระบบบริหาร ส่วนบุคคลนั้นสามารถและมีสภาวะทางจิตที่จะเข้าร่วมงานฉลองบุญและการประชุมของบาไฮได้เสมอหรือไม่นั้นเป็นอีกเรื่อง หากบุคคลหนึ่งบอกชัดเจนว่าตนไม่ต้องการได้รับการพิจารณาว่าเป็นสมาชิกที่แข็งขันและเข้าร่วมกับชุมชนบาไฮและใช้สิทธิ์เลือกตั้ง เมื่อนั้นควรเอาชื่อของเขาออกจากรายชื่อผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง แต่ถ้าบุคคลหนึ่งถือว่าตนเป็นบาไฮและด้วยเหตุผลต่างๆ ไม่อาจแข็งขันในกิจการทั้งหลายของศาสนา เมื่อ

⁵³ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.41

⁵⁴ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.42

นั้นแน่นอนว่าพวกเขาไม่ควรถูกเอาออกจากรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งของเรา⁵⁵

สภายุติธรรมสากล

ในการตอบบันทึกข้อความสื่อสารของคุณลงวันที่ 16 พฤศจิกายน ค.ศ. 1975 ขอความกระจ่างคำแถลงของท่านศาสนภิบาลที่ตีพิมพ์ในหน้า 367 ของ...คำสั่งการต่อมาของท่านศาสนภิบาลที่รื้อกึ่งห้ามอย่างชัดเจนการเข้าร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวันของผู้ที่ถูกตัดสิทธิเลือกตั้ง⁵⁶

สภายุติธรรมสากล

7.2. เข้าร่วมงานฉลองบุญในท้องถิ่นอื่น

[Attendance of the Feast outside one's own locality]

บาไฮคนใดๆ อาจเข้าร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ไม่ว่าจะบาไฮท้องถิ่น บาไฮจากนอกเมือง และแน่นอนว่าบาไฮที่โดดเดี่ยวจากละแวกบ้าน⁵⁷

สภายุติธรรมสากล

บาไฮที่กำลังเยือนอีกชุมชนหนึ่งสามารถเข้าร่วมการปรึกษาหารืออย่างเต็มที่ในงานฉลองบุญสิบเก้าวัน แต่ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงสำหรับคำแนะนำที่จะให้ธรรมสภาท้องถิ่น อย่างไรก็ตามโดยมารยาทผู้มาเยือนย่อมละเว้นเป็นธรรมดาจากการกินเวลามากเกินไปในการปรึกษาหารือ

บาไฮคนใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นศาสนิกชนโดดเดี่ยวหรือสมาชิกของชุมชนท้องถิ่นหรือกลุ่ม สามารถสื่อข้อเสนอแนะและคำแนะนำของตนไปยังธรรมสภาแห่งชาติ ณ เวลาใดก็ตาม และตั้งนี้มีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือของชีวิตชุมชนบาไฮ แต่ละศาสนิกชนที่โดดเดี่ยวและสมาชิกของกลุ่มต่างๆ สามารถเข้าร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวันของชุมชนต่างๆ เมื่อตนปรารถนา⁵⁸

สภายุติธรรมสากล

ในเรื่องคำถามของคุณว่าธรรมสภาท้องถิ่นสามารถยกเลิกงานฉลองบุญสิบเก้าวันของตนเพื่อจะไปร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวันของอีกชุมชนหนึ่งได้หรือไม่ สภายุติธรรมสากลแนะนำว่างานฉลองบุญสิบเก้า

⁵⁵ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.44

⁵⁶ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.54

⁵⁷ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.46

⁵⁸ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.49

วันไม่ควรถูกยกเล็ก อย่างไรก็ตามไม่มีข้อคัดค้านชุมชนสองแห่งหรือมากกว่านั้นที่จะจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันร่วมกันบางโอกาส ถึงแม้ว่าไม่เหมาะที่จะให้ทีมงานฉลองบุญสิบเก้าวันร่วมกันดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ หากสมาชิกของชุมชนหนึ่งพบว่าแผนงานการจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันร่วมกันดังกล่าวก่อความไม่สะดวกให้แก่ตน เขาควรหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมากับธรรมสภาท้องถิ่นของตน ⁵⁹

สภายุติธรรมสากล

7.3. การเข้าร่วมงานฉลองบุญของเด็กและเยาวชน [Attendance of the Feast by children and youth]

เกี่ยวกับการสอบถามของคุณว่า เด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีของพ่อแม่ที่ไม่ได้เป็นบาไฮ สามารถร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวันหรืองานอื่นๆ ที่จัดสำหรับบาไฮเท่านั้นได้หรือไม่ เมื่อเด็กนั้นถือว่าตนเองเป็นบาไฮ เด็กนั้นอาจได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมงานบาไฮโดยมีเงื่อนไขว่าพ่อแม่ของเด็กยินยอม แน่ละนี้ใช้กับเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี ⁶⁰

สภายุติธรรมสากล

เกี่ยวกับการประกาศตัวของผู้เยาว์อายุต่ำกว่าสิบแปดปี เรายอมรับเด็กอายุสิบห้าปีหรือแก่กว่าเป็นบาไฮได้ แม้ว่าพ่อแม่ของเด็กไม่ยินยอม และนี่ยังคงเป็นความจริงถึงแม้ว่าตามกฎหมายของฟินแลนด์ เด็กนั้นไม่สามารถย้ายมาลงในทะเบียนบาไฮอย่างเป็นทางการ ดังนั้นคุณไม่ควรกันศาสนิกชนดังกล่าวออกจากงานฉลองบุญสิบเก้าวัน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าศาสนิกชนดังกล่าวไม่ควรถูกโน้มน้าวไปจากความเชื่อของตน โดยการคัดค้านของพ่อแม่ แต่เมื่อพิจารณาสิ่งที่คำสอนบาไฮเน้นมาที่ความนับถือที่เป็นสิทธิที่พ่อแม่ควรจะได้ และพิจารณาถึงกฎหมายในฟินแลนด์ เด็กนั้นควรเชื่อฟังพ่อแม่ที่เกี่ยวข้อกับการเข้าร่วมกิจกรรมบาไฮ จุดมุ่งหมายของเด็กควรเป็นการปลุกความรักที่มีต่อพระบาฮาอุลลาห์ในหัวใจของพ่อแม่ที่ละน้อย ดังที่ความรักนั้นจุดไฟในหัวใจของตน และไม่เป็นปรปักษ์กับพ่อแม่โดยไม่จำเป็นหรือก่อความรำคาญในครอบครัวในหนทางใดก็ตาม ณ จุดสำคัญนี้ในพัฒนาการของตน ⁶¹

สภายุติธรรมสากล

⁵⁹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.50

⁶⁰ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.60

⁶¹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.61

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

สภาผู้ธรรมสภาได้รับจดหมายของคุณลงวันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 1976 ที่สอบถามว่า เด็กที่เอามาฝากไว้ในบ้านของบาไฮให้ดูแลชั่วคราวหรือระยะยาว ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมงานบาไฮหรือไม่ และเราถูกขอให้แจ้งคุณว่า เป็นที่อนุญาตให้เด็กดังกล่าวเข้าร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวันและงานบาไฮอื่นๆ และไม่ควรทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างเด็กเหล่านี้กับเด็กบาไฮในเรื่องนี้⁶²

สภาผู้ธรรมสภา

สภาผู้ธรรมสภาได้สั่งการให้เราบอกว่า เด็กควรได้รับการฝึกฝนให้เข้าใจนัยสำคัญทางจิตวิญญาณของการชุมนุมของสาวกของพระเจ้าผู้ทรงความงามที่วิสุทธิ (พระเจ้าฮาอูลลาห์) และตระหนักในเกียรติและพระพรที่สามารถมีส่วนร่วมในการชุมนุมเหล่านั้น ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์ภายนอกอย่างไร เป็นที่ตระหนักว่าการเข้าร่วมงานบาไฮบางงานกินเวลายาวนาน และเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กเล็กที่จะเฝ้าอยู่ได้นานขนาดนั้น ในกรณีดังกล่าวพ่อหรือแม่อาจไม่ได้เข้าร่วมบางตอนของการชุมนุมเพื่อไปดูแลเด็ก เช่นกันธรรมสภาอาจช่วยเหลือพ่อแม่โดยการจัดเตรียมงานสำหรับเด็กๆ ที่เหมาะสมกับความสามารถของพวกเขาในห้องแยกต่างหากระหว่างที่มีงานของชุมชน ดังนั้นการเข้าร่วมตลอดทั้งงานฉลองของผู้ใหญ่กลายเป็นเครื่องหมายของวุฒิภาวะที่เติบโตขึ้นและความดีเด่นที่ได้มาด้วยความประพฤติดี

ไม่ว่าในกรณีใดสภาผู้ธรรมสภาชี้ให้เห็นว่า พ่อแม่มีความรับผิดชอบต่อเด็ก และควรทำให้เด็กประพฤติตัวให้เหมาะสมเมื่อเข้าร่วมการชุมนุมของบาไฮ หากเด็กๆ ยังขึ้นก่อความวุ่นวายต่อไป พวกเขาควรถูกนำตัวออกไปจากการชุมนุม นี่ไม่เพียงแต่จำเป็นที่จะรับประกันการดำเนินการชุมนุมของบาไฮอย่างมีเกียรติที่เหมาะสม แต่ยังเป็นแง่หนึ่งของการฝึกฝนเด็กให้มีมารยาท เกรงใจผู้อื่น มีความเคารพ และเชื่อฟังพ่อแม่⁶³

สภาผู้ธรรมสภา

ในการตอบคำถามที่คุณหยิบยกขึ้นมาในจดหมายของคุณลงวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1984 เกี่ยวกับบทบาทของเด็กในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับงานฉลองบุญสิบเก้าวัน เราถูกขอให้แบ่งปันข้อความต่อไปนี้ที่คัดมาจากจดหมายที่เขียนในนามสภาผู้ธรรมสภาถึงธรรมสภาแห่งชาติประเทศหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้

⁶² Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.62

⁶³ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.63

เนื่องด้วยเด็กของพ่อแม่บาไฮได้รับการพิจารณาว่าเป็นบาไฮ พวกเขาจะได้รับกำลังใจให้เข้าร่วมงานฉลองบุญทั้งหมด ให้ร่วมฟังการอ่านธรรมลิขิตและบทอธิษฐาน และถูกอาบในจิตวิญญาณของชุมชน สภายุติธรรมสากลหวังว่า ทุกงานฉลองบุญจะเป็นงานฉลองแห่งความรักที่เด็กๆ จะให้และรับความรักที่สัมผัสได้ของชุมชนและสมาชิกรายบุคคลของชุมชน

สภายุติธรรมสากลสังเกตเห็นข้อเสนอแนะที่ท่านให้เกี่ยวกับการจัดงานฉลองบุญสิบเก้าวัน ในวันสุดสัปดาห์ที่ใกล้กับวันที่หนึ่งของเดือนบาไฮ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่เด็กๆ และพ่อแม่มาร่วมงาน นี่เป็นเรื่องที่ธรรมสภาท้องถิ่นจะอภิปรายและตัดสิน ⁶⁴

สภายุติธรรมสากล

7.4. การฉลองบุญในท้องถิ่นที่ไม่มีธรรมสภาท้องถิ่น [The Feast in a locality with no Local Spiritual Assembly]

ในการตอบจดหมายของคุณลงวันที่ 8 พฤศจิกายน เรา รู้สึกว่าไม่ว่าสภาพแวดล้อมใดๆ มิตรสหายทั้งหมดควรได้รับกำลังใจให้เข้าร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวัน เป็นที่ชัดเจนว่างานฉลองบุญจะเป็นโอกาสที่เป็นทางการสำหรับการบริหารก็ต่อเมื่อมีธรรมสภาท้องถิ่นดูแลรับผิดชอบ นำเสนอรายงานต่อมิตรสหาย และรับข้อเสนอแนะจากมิตรสหาย แต่แน่นอนว่ากลุ่มบาไฮ การชุมนุมกันเองของมิตรสหาย และแม้แต่ศาสนิกชนที่อยู่โดดเดี่ยวทั้งหลาย ควรจำวันฉลองบุญและมาสวดอธิษฐานด้วยกัน ในกรณีของกลุ่มบาไฮ กลุ่มน่าจะจัดงานฉลองบุญในลักษณะที่ธรรมสภาท้องถิ่นทำ โดยตระหนักเป็นธรรมดาว่างานนั้นไม่มีสถานะทางบริหารอย่างเป็นทางการ ⁶⁵

สภายุติธรรมสากล

แน่ทีเดียวกลุ่มบาไฮไม่ใช่คณะบริหาร และไม่มีข้อคัดค้านสมาชิกของกลุ่มที่จะทำการตัดสินใจภายในขอบเขตของตนในโอกาสใดๆ ที่พวกเขาบังเอิญมาอยู่ด้วยกัน แม้ว่าจะเป็นที่งานฉลองบุญสิบเก้าวัน งานฉลองบุญสิบเก้าวันจะเป็นโอกาสที่เป็นทางการสำหรับการบริหารก็ต่อเมื่อมีธรรมสภาท้องถิ่นดูแลรับผิดชอบ นำเสนอรายงานต่อมิตรสหาย และรับข้อเสนอแนะจากมิตรสหาย ⁶⁶

ทานโซกิ เอฟเฟนดิ

⁶⁴ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.65

⁶⁵ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.47

⁶⁶ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.26

สิ่งสำคัญที่ต้องจำไว้คือกลุ่มบาไฮไม่ใช่สถาบันบริหารภายในระบบบริหารบาไฮ อย่างไรก็ตามกลุ่มบาไฮคือตัวอ่อนในครรภ์ที่จะกลายเป็นธรรมสภาท้องถิ่น และขณะที่ยังอยู่ภายใต้อำนาจของธรรมสภาแห่งชาติโดยตรง กลุ่มบาไฮควรได้กำลังใจอย่างชัดเจนให้เตรียมตัวสำหรับการสถาปนาสถาบันนั้นของพระผู้เป็นเจ้าในกาลข้างหน้า ไม่มีข้อคัดค้านใดที่กลุ่มบาไฮจะเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ของตน เช่น เลขานุการ ประธาน และเหรัญญิก จัดงานฉลองบุญสิบเก้าวันและงานวันศักดิ์สิทธิ์ ทำงานสอนและการขยาย トラบใดที่เป็นที่เข้าใจเสมอว่าผู้มีอำนาจกำกับคือธรรมสภาแห่งชาติ ไม่ใช่กลุ่มบาไฮนั่นเอง⁶⁷

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

7.5. เมื่อผู้ที่ไม่ใช่บาไฮมางานฉลองบุญ [Attendance at the Feast by non-Bahá'ís]

เป็นที่เข้าใจดีในเปอร์เซียว่า หากผู้ที่ไม่ใช่บาไฮมางานฉลองบุญโดยไม่ตั้งใจ เขาจะได้รับการปฏิบัติด้วยมารยาท อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องสำคัญพอกันที่มีมิตรสหายจะเข้าใจว่า พวกเขาควรละเว้นการเชิญผู้ที่ไม่ใช่บาไฮมาที่การประชุมที่พิเศษนี้ ซึ่งพระบาฮาอุลลาห์บัญญัติไว้ไม่ใช่เพื่อเพียงเอกภาพและความสดชื่นทางจิตวิญญาณ แต่เพื่อการปรึกษาหารือระหว่างธรรมสภาและหมู่คณะศาสนิกชนเกี่ยวกับกิจการภายในชุมชน⁶⁸

สภายุติธรรมสากล

เป็นที่อธิบายได้ในลักษณะที่เป็นมิตรว่างานฉลองบุญสิบเก้าวันเป็นงานส่วนตัวภายในทางศาสนาล้วนๆ สำหรับชุมชนบาไฮ ซึ่งมีการอภิปรายกิจการภายใน และสมาชิกของชุมชนมาพบกับเพื่อมิตรจิตส่วนตัวและการบูชา ไม่ควรทำให้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะแน่นอนว่าไม่มีอะไรเป็นความลับเกี่ยวกับงานฉลองบุญสิบเก้าวัน แต่เป็นงานที่จัดสำหรับบาไฮเท่านั้น⁶⁹

สภายุติธรรมสากล

เกี่ยวกับงานฉลองบุญสิบเก้าวัน หลักการที่ใช้อย่างสากลคือไม่ให้เชิญผู้ที่ไม่ใช่บาไฮมางานฉลองบุญสิบเก้าวัน และหากถูกถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ คุณสามารถอธิบายว่าลักษณะของงานฉลองบุญสิบเก้าวันโดยสาระสำคัญเป็นเรื่องภายในของการบริหาร ระหว่างช่วงเวลาปรึกษาหารือบาไฮควรสามารถแสดงทัศนคติของตนด้วยความอิสระอย่าง

⁶⁷ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.55

⁶⁸ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.53

⁶⁹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.56

สมบูรณ์เกี่ยวกับงานของศาสนา ไม่ขัดแย้งด้วยความรู้สึกว่าคุณสิ่งที่ดีที่ตนกำลังพูดกำลังเป็นที่ได้ยิน โดยบางคนที่ไม่ได้ยอมรับพระบาฮาอูลลาห์ และผู้นั้นอาจได้ภาพที่บิดเบือนเกี่ยวกับศาสนา เช่นกันนั้นย่อมเป็นความขัดแย้งมากสำหรับผู้ที่ไม่ใช่บาไฮที่อ่อนไหว ที่พบว่าตนถลาลงไปอยู่ท่ามกลางการอภิปรายรายละเอียดของกิจการต่างๆ ของชุมชนที่ตนไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ปกติแล้วผู้ที่ไม่ใช่บาไฮที่ขอการรับเชิญมางานฉลองบุญจะเข้าใจหากอธิบายเรื่องนี้ต่อเขา ⁷⁰

สภายุติธรรมสากล

งานฉลองบุญนี้มีไว้สำหรับบาไฮ และบาไฮเท่านั้น และไม่อนุญาตให้ผิดไปจากหลักการนี้ ดังนั้นท่านศาสนิกบาลรู้สึกว่าคุณควรยกเลิกสิ่งที่ยุติธรรมสภาของคุณกระทำไปในการเปิดงานฉลองบุญสำหรับ “ผู้ที่ใกล้เคียงจะเป็นบาไฮ” เนื่องด้วยสิ่งนี้ไม่สอดคล้องกับจิตวิญญาณของระบบบริหารที่ผู้ที่ไม่ใช่บาไฮหรือใกล้เคียงจะเป็นบาไฮจะมาร่วมงานฉลองบุญสิบเก้าวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคบริหารของงาน ⁷¹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

เมื่อผู้ที่ไม่ใช่บาไฮมาปรากฏที่งานฉลองบุญสิบเก้าวัน เขาไม่ควรถูกขอให้ออกไป แต่ธรรมสภาควรตรวจสอบการหรือ และควรทำให้ผู้ที่ไม่ใช่บาไฮนั้นรู้สึกว่าเป็นที่ยินดีต้อนรับ

ไม่มีข้อสงสัยว่าคุณคุ้นเคยกับการชี้แนะนี้ ท่านเองเดียวกันหากงานฉลองบุญถูกจัดเป็นครั้งคราวในบ้านของครอบครัวที่คู่สมรสไม่ได้เป็นบาไฮ ย่อมเสียมารยาทที่ไม่ให้สมาชิกครอบครัวที่ไม่ได้เป็นบาไฮเข้าร่วมงานฉลองบุญ อย่างน้อยก็ในภาคสังสรรค์และภาคธรรมะ ⁷²

สภายุติธรรมสากล

ไม่ถูกต้องนักที่จะกล่าวว่า งานฉลองบุญสิบเก้าวันถูกเปลี่ยนเป็นงานฉลองแห่งเอกภาพสิบเนื่องมาจากมีผู้ที่ไม่ใช่บาไฮอยู่ทำงาน สิ่งที่เกิดขึ้นได้คือภาคการศึกษาหรือของงานฉลองบุญต้องเลื่อนออกไป

หากเป็นที่ตัดสินใจให้เลื่อนบางส่วนหรือทั้งภาคการศึกษาหรือของงานฉลองบุญออกไป สภายุติธรรมสากลกล่าวว่า สิ่งนี้อยู่ในดุลพินิจของธรรมสภาท้องถิ่นที่จะตัดสินใจว่า ควรจัดการชุมนุมอีกครั้งหนึ่งในเดือนนั้นเพื่อจะทำให้งานฉลองบุญเสร็จสิ้นสมบูรณ์ หรือให้เลื่อนออกไปได้จนถึงงานฉลองบุญสิบเก้าวันครั้งต่อไป ⁷³

สภายุติธรรมสากล

⁷⁰ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.57

⁷¹ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.52

⁷² Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.58

⁷³ Nineteen Day Feast, Compilation 1989, no.58